

ligge fra Fællesudvalgets Flertal. Ærede Medlemmer ville erindre, at da vi sidst forhandlede denne Sag, blev der fra Folkethingets Flertals Side udtalt Beredvillighed til at forhandle om Uoverensstemmelserne med det andet Thing, idet man havde Grund til at vente, at Lovforslaget i det andet Thing vilde faae en fra Folkethingets Flertal temmelig forffjellig Affattelse. Det er denne Beredvillighed til Forhandling med det andet Thing, der gennem Fællesudvalget har fundet sit Udtryk i disse Indstillinger. Banskfeligheden ved paa et tidligere Trin at opnaa en Forstaaelse med Indenrigsministeren laa for en stor Del i Banskfeligheden ved at finde en Redaktion af den Paragraf, der indeholdt Forbud mod Farvning, foruden de andre Betænkkeligheder, som Thingets Flertal maatte nære mod en saadan Forbudsbestemmelse, og da navnlig den, at den da foreliggende Form vilde efter vor Mening være uanvendelig for Domstolene, da den vilde give Anledning til en altsfor vilkaarlig Benyttelse, idet nemlig baade Udtrykket Meierifarven og Handelsfarven vilde lade et saa stort Spillerum aabent, som i en Lov, og navnlig en Straffelov, maa anses for i høi Grad ueheldigt. De Arbeider, som ere foretagne for at tilveiebringe en bestemt Normalfarve, som kunde lægges til Grund for Forbudet i saa Henseende, bleve imidlertid fremmede, og det lykkes at tilveiebringe et Resultat, som alle mene kan være fyldestgjørende som Grundlag i saa Henseende. Det vilde naturligt have været heldigt, om ærede Medlemmer kunde have haft Leilighed til at gjøre sig bekendt med, hvad det her dreier sig om. Man vil se, at i det Forslag, som er anført under ny § 5 i Indstillingen til Folkethinget, lyder Redaktionen saaledes: „Det er forbudt at fabrikere, indføre, udføre eller forhandle Margarine, som har en stærkere gul Farve end Nr. 9 i den af Indenrigsministeren fremlagte Farvetavle 6 Stalaaer A—F. Det Fornødne derom optages i en af Ministeren udstedt Bekjendtgjørelse.“ Disse Udtryk: Nr. 9 i Farvetavlens 6 Stalaaer, er jo Noget, som maa være ærede Medlemmer forholdsvis ubekendt, da det jo er en ny Bestemmelse, en Bestemmelse, som er tilveiebragt ad videnskabelig Veie. Jeg skal imidlertid tillade mig ganske kort at gjøre Rede for, hvad der forstaaes herved. Der er tilveiebragt 6 Stalaaer, hvoraf de 3 indeholde absolut gule Farver og de andre 3 rødlige Farver. De betegnes med Bogstaverne A—F., af hvilke de 3 første A., B. og C. ere de Farvenuancer, der have en rødlig Tone, medens D., E. og F. have en gullig; som Regel antager man,

at den rødlige Farve nærmest svarer til Natursmørrets, og den gulligere nærmere til Margarinen, dog uden at en ganske bestemt Grændse kan drages, da naturligvis Farvenuancerne gaa noget over i hinanden. Der forklares nu med Hensyn til disse Tavler, at den Farve, som i Reglen tilhører Natursmørret om Vinteren uden Farvetilfætning, ligger paa Stalaaen C. nedenfor Tallet 10. Disse 6 Stalaaer ere nemlig delte i 14 Klasser efter Farvens Styrte, efter som de ere lysere eller mørkere, saa at Farven 14 er rent hvidt, og Farven 1 den stærkest gullige eller rødlige Farve, som man altsaa antager overhovedet benyttes til Smørfarve. For at de Herrer kunne se det, har jeg ladet foretage saadanne Gjengivelser af Stalaaerne i lidt tykkere og sværere Linier. Af disse Stalaaer A. B. C. og paa den anden Side D. E. F., ere de tre første en Del gulligere og de tre andre lidt rødligere, og saa er der en Klæffe Tal, som bestemmer Farvens Styrke fra det Lyse til det Mørkere. Nu er det Meningen, at den Linie, der er trukket stærkere frem, er Grændsen mellem Nr. 8 og 9 for samtlige 6 Stalaaer og Paragrafen vil altsaa efter denne Affattelse gaa ud paa, at de Farver, som tilhøre samtlige 6 Stalaaer, bruges for Margarinen under Stregen mellem 8 og 9. (Ber g: Hvorlænge vare de?) Farverne ere holdbare derved, at de bero paa en mathematisk Beregning. Der findes her meddeelt som et lille Bilag til Betænkningen en Redegjørelse for, hvorledes disse Farver tilveiebringes, saaledes at de altid kunne reproduceres ved Hjælp af de mathematiske Formler, som ligge til Grund. Jeg vil endvidere sige, at man gaar ud fra, at usafarvet Vintersmør har Farven paa Stalaaen C. Nr. 10 à 11, og man regner som Regel, at den usafarvede Margarine har Farven paa Stalaa E. Nr. 10 à 11. Naar Indholdet af Smørfedtet i Margarinen stiger til 14 pCt., antages Farven at have varieret fra den gule til den rødligere, saaledes at Farven kan bestemmes paa Stalaaen D. Nr. 10 à 11. Man vil altsaa se, at Virkningen af Indblandingen af Natursmør i Margarine just egentlig ikke er den, at Stykten af Farven forhøies, men derimod at den fra det rent Gullige bringes over til det Rødlige. Jeg gjør udtrykkelig opmærksom paa disse Tal; men ogsaa paa, at der i Slutningen af denne Redegjørelse i Betænkningen siges, at dersom man vilde indskrænke Margarinfarven til Stalaa E. Nr. 10 og 11, vilde denne Farveindskrænkning tillige indeholde et Blandingsforbud, idet der nemlig saa ikke vilde kunne blandes mere end 10 pCt. Smør i Margarin. For at undgaa dette er det, at man